

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. január 16. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. június 05. napján kihirdetett Kb.IV.149/2006/22. számú ítéletét **az I.r. és a II.r. vádlottak** tekintetében **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. június 5. napján kihirdetett KB.IV.149/2006/22. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottat szolgálatban kötelességzegés vétsége miatt 180 napi tétel, napi tételenként 500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására és kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész, a vádlottak és védőjük 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére. A katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlottak védője a törvényes határidőn belül mindkét vádlott felmentése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.41/2007. számú átiratában az első fokú ítélet tényállását annyiban indítványozta kiegészíteni az iratok alapján, hogy a vádlottak 08 órától látták el 24 órás vezényelt baleseti helyszínelő, készenléti szolgálatukat. Ezt követően az ítéletet már alkalmasnak tartotta a felülbírálatra és annak helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményeit, velük szemben megfelelő, anyagi teherbíró képességükkel arányban álló pénzbüntetést szabott ki.

A nyilvános ülésen a vádlottak védője az általa bejelentett fellebbezést fenntartotta és védenői felmentésére tett indítványt. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság több adatot nem vett figyelembe, amely a vádlottak védekezését támasztotta alá. Álláspontja szerint nem állapítható meg az eljárás adatai alapján, hogy a közlekedési baleset során sérülés történt volna, ami megteremtette a vádlottak kötelezettségét a helyszíni szemle lefolytatására. Ellentmondásosan nyilatkoztak ugyanis a tárgyaláson kihallgatott rendőrjárőrök és az a személy, akit végül is a mentő elszállított. A vádlottak pedig nem vezették félre előjárójukat, mert arról tették meg a jelentésüket, amit a helyszínen tapasztaltak, hogy nem volt személyi sérült a helyszínen. Egy belső utasítás szerint pedig egy órán túl a baleset után szintén nem indokolt a helyszínelők közreműködése. Mivel a kétségeket nem lehet a vádlottak terhére róni - és a sérülés meglétét illetően ilyen kétségek merültek fel - védenői felelőssége sem állapítható meg ítéleti bizonyossággal.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Véleménye szerint nem alapos a védői indítvány, mivel az elsőfokú bíróság a helyszínen megjelölt mentőtiszt vallomása alapján helyesen állapította meg, hogy személyi sérülés történt a balesetben, ezért a 3/1998. sz. ORFK Utasítás alapján a vádlottaknak el kellett volna járni a helyszínen. Egy belső alacsonyabb szintű utasítás mindezt nem írhatja felül. Hangsúlyozta, hogy nem a rendőrök kompetenciájába tartozik annak megítélése, hogy személyi sérülés történt-e vagy sem. Amennyiben a mentőorvos a sérültet elszállíttatja, úgy személyi sérüléssel járó balesetként kell értékelni a történeteket. Megismételte az ítélet helybenhagyására tett indítványát.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy jelenleg már nyugállományba került, valamint továbbra sem érzi magát bűnösnek a terhére rótt bűncselekményben, mivel az eset összes körülményeit figyelembe véve, nem volt kötelességük intézkedni a baleset helyszínén, azt más rendőrök megtehették. Lényegében megismételte az eljárás során tett észrevételeit. A II.r. vádlott csatlakozott a védője és vádlott-társa által elmondottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott vonatkozásában felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendtartás szabályait betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. A fellelhető bizonyítékokat számba vette és logikus indokát adta annak, hogy mérlegelési jogkörében miért nem a vádlottak tagadásban megnyilvánuló védekezését fogadta el. Ítéletének tényállását lényegében tanú1, valamint tanú2, tanú3 és tanú4 vallomásra alapozta. Mindebből logikusan következtetett arra, hogy a vádlottak tudatában is szükségszerűen fel kellett merülnie, hogy a helyszínen sértett1 sérülést szenvedett. Mindez pedig megteremtette az intézkedési kötelezettségüket, figyelemmel a 3/1998. sz. ORFK Utasításban foglaltakra. Az első fokú ítélet

tényállása csupán annyiban szorul kiegészítésre, hogy szükséges az I.r. vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változás rögzítése, továbbá a tényállás pontosítása a vádlottak által teljesített szolgálat időpontjával kapcsolatban. Ezért a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlott nyilatkozata, az általa bemutatott okirat, valamint a rendelkezésre álló bűnügyi iratok alapján a következőkkel egészíti ki a tényállást: „Az I.r. vádlottat szolgálati nyugállományba helyezték.” Kiegészíti továbbá azzal, hogy: „A vádlottak 08 órától látták el 24 órás vezényelt baleseti helyszínelő szolgálatukat”.

E kiegészítéssel, illetve pontosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa így fogadta el felülbírálatá alapjául.

A vádlottak felmentése érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos.

A védői fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadva, a bizonyítékok újra mérlegelésére irányul, amelyre a másodfokú eljárásban a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel nincs lehetőség. A védelem jogi érveit tekintve pedig - mely szerint az irányadó főkapitányi utasítás szerint nem feltétlenül kellett a vádlottaknak a helyszínen közreműködni - a másodfokú bíróság arra kíván rámutatni, hogy a vonatkozó szabályok szerint egyértelmű, hogy személyi sérüléssel együtt járó baleset helyszínen közlekedési rendőrnek kell eljárnia. Mivel adott esetben a vádlottakon kívül más közlekedési rendőr nem volt a helyszínen, a szükséges intézkedést be kellett volna fejezniük, és nem hagyhatták volna el a helyszínt. Mindezt megerősítette tárgyaláson tett vallomásában tanú5 is, aki előadta, hogy amennyiben a vádlottak a valóságnak megfelelően teszik meg a jelentésüket a sérültről, úgy nem utasította volna őket arra, hogy a következő helyszínre menjenek, hanem a helyszínelést le kellett volna folytatniuk.

Az előzőekre is figyelemmel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, helyesen minősítette cselekményüket a Btk. 348.§ (1) bekezdés 4. fordulatóba ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének. Lényegében meghíúsult az a szolgálati érdek, amely miatt az általuk ellátott baleseti helyszínelői szolgálatot létrehozták azzal, hogy nem teljesítették intézkedési kötelezettségüket. Mindez megfelel a BH 1995/448., BH 2002/133. számon közzétett eseti döntésekben foglaltaknak.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottakkal szemben pénzbüntetést szabott ki. Elmulasztotta azonban

Ítéletében az enyhítő szakasz felhívását, így a másodfokú bíróság a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjának alkalmazásával tekinti kiszabottnak a pénzbüntetést. Annak napi tételszámát és összegét is helyesen állapította meg az elsőfokú katonai tanács, az arányos az általuk megvalósított cselekmény tárgyi súlyával és a vádlottak anyagi teherbíró képességével.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (2) és (3) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. január 16.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes Dr. Mészáros László hb. ezredes

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. január 16.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő